

Torben Lund (S):

Jeg vil gerne først sige, at jeg synes, at forespørgernes udgangspunkt for forespørgslen er helt forkert. Man skriver i forespørgslen, at der fortsat er tale om udhuling på grund af samspilseffekten med skatte-, social- og boliglovgivningen. Det kan man vist kun skrive, hvis man forsøger at skabe usikkerhed om fremtidens pensioner og om værdien af det at spare op til sin pensionisttilværelse. Det blev jo også fulgt op af hr. Brixtoftes indlæg i forbindelse med begrundelsen for forespørgslen. Der blev ikke bare talt om udhuling, men om konfiskation af opsparingen. Man forsøger at fremstille det, som om samspilsproblemet skulle være blevet større, og som om det i øvrigt udvikler sig i en negativ retning.

Jeg synes, det ligner en meget kritiskløs fortættelse af Dagbladet Børsens kampagne i efteråret, for sandheden er jo en fuldstændig anden. Samspilsproblemet er blevet mindre år for år siden slutningen af 1980'erne. Før 1988 blev selv små opsparinger ramt af samspilsproblemet og somme tider ramt med samspilsprocenter, der lå over 100. Siden er de private pensionsopsparinger blevet væsentligt begunstiget.

Lad mig først nævne samspilsløsningen i 1987 og 1988, som vi jo lavede i fællesskab, ifølge hvilken der sker en mildere aftrapning af tillæg til folkepensionen, når der er en ekstra indtægt. Det, vi lavede, var, at aftrapningen af personlige tillæg og pensionstillæg fremover sker i forlængelse af hinanden og ikke oveni hinanden.

Det andet væsentlige element var, at der skete en meget betydelig forhøjelse af den indtægt, man kan have ud over folkepensionen, før der overhovedet sker en aftrapning.

Samspilsløsningen i 1988 ydede altså et meget klart bidrag til at mildne samspilsproblemet, sådan at man nu kan have meget betydelige indkomster ved siden af folkepensionen, før folkepensionens pensionstillæg bliver berørt.

Jeg synes også, jeg har lyst til at nævne det, også skatteministeren var inde på, nemlig at vi gjorde hjemmehjælpen gratis den 1. juli 1989. Også det gav et væsentligt bidrag til løsning af samspilsproblemet, og det samme gjorde den reduktion af indkomstafhængigheden, når det drejer sig om boligydelse, der blev gennemført samtidig.

Senest har vi så fået skatte- og pensionsreformen fra 1993, der nu gradvist indkøres frem til 1998. Den indebærer jo, at pensionister med supplerende rente- og pensionsindtægter vil få

et meget betydeligt større rådighedsbeløb, end de ville have fået efter de tidligere skatteregler, og samtidig vil der gradvis ske en sænkning af marginalsatserne, hvilket kommer til at gælde for alle, også pensionister, og dermed bidrager det også til at mildne samspilsproblemet.

Vi kan altså konkludere, at der gradvis over en 10-årig periode fra 1988 til 1998 sker en meget væsentlig afhjælpning af samspilsproblemet både for nuværende og for kommende pensionister.

Jeg synes i øvrigt i den forbindelse, hvor man har denne megen omsorg for pensionsopsparinger, at det er bemærkelsesværdigt, at Venstre og De Konservative så sent som for en måned siden under finanslovforhandlingerne modsatte sig en automatisk regulering af ATP-bidraget. En sådan regulering ville jo netop have sikret en endnu større vækst i pensionsdækningen til alle på arbejdsmarkedet.

Hvis forespørgerne skulle have ret i deres påstand om en fortsat udhuling af private pensionsopsparinger, ville det vel have påvirket pensionsopsparingen i en negativ retning. Men hvordan har opsparingen egentlig været i de senere år? Har borgerne mistet troen på, at det er fornuftigt at spare op til deres tilværelse som pensionister? Nej, tværtimod! De private pensionsopsparinger er steget enormt, og det gælder både de kollektive ordninger, ATP, arbejdsmarkedspension og de individuelle pensionsordninger. Der spares op til pension som aldrig før her i landet, og det gøres der selvfølgelig, fordi borgerne tænker positivt. Man ønsker som borger at klare sig selv, hvis man formår det. Man ønsker at få den tryghed, der ligger i at sikre sig en god levestandard som pensionist. Man ønsker selvfølgelig så godt som muligt at sikre sig frihed til at leve en aktiv og indholdsrig tilværelse som pensionist. Med den faktiske pensionsopsparing, der har været, har borgerne vist, at de har tillid til, at det kan betale sig at spare op til en supplerende pension.

Jeg synes, det er vigtigt i dag at få slået fast, at folkepensionens grundbeløb er og vil også fremover være det sikre fundament for al pensionsopsparing og vil blive udbetalt uafhængigt af, om man har supplerende pension eller renteindtægter. Det er også vigtigt at slå fast, at selv om 20 år vil folkepensionen være langt den væsentligste del af levestandarden for pensionister. Vi ved, at arbejdsmarkedspensionerne, selv om de er under kraftig udbygning, vil stige langsomt i vægtingen af det samlede levestandard grundlag for pensionister.